

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638057136/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Tankerne udmalede man sig med glimrende Farver den nye Æra, som skulde indvies ved de tre Rigers samlede Optræden.

Ogsaa indadtil var det Forhaabningernes Tid, den længe ventede Time for Foreningen med Slesvig syntes at stunde til, og Forhandlingerne om den nye Forfatning fulgtes med levende Interesse.

Alle Tidens Bevægelser spejlede sig levende hos Knud. Det var, som om han ikke kunde aabne sig nok for det virkelige Liv.

Han skrev stadigt til Christian, skjøndt denne var meget efterladende i at svare. Hans Breve, der indeholdt livfulde og varme Skildringer af Livet og Bevægelserne i Hovedstaden, vare fælles Ejendom i Kapitelhuset og bleve Fællesgods i en endnu videre Kreds; thi paa Basis af nogle af dem skrev Christian, der ogsaa følte Trang til at deeltage aktivt i det bevægede Liv, en ledende Artikel til Byens Avis, der gjorde megen Lykke, og hvoraf Kancelliraaden var særdeles stolt.

I sin Tid havde denne som Fuldmægtig paa Amtskontoret været mindre velstemt mod Tidens Forandringsyge. I Byens Klub havde han været en af Repræsentanterne for det moderate Parti og navnlig ivret stærkt mod den utilgivelige Selvtillid, hvormed de unge Mennesker i Hovedstaden dristede sig til at optræde som Førere med deres Meninger. Nu gik han bestandigt med et Exemplar af det Nummer, der indeholdt Sønnens Artikel, i Lommen og læste op af det ved alle Lejligheder; thi han var en Mand, der fulgte med Tiden og ikke yndede at stille sig i Opposition til den.

Christian gjorde et kort Besøg i Kjøbenhavn i November, da Alt der var optaget af Forfatningforhandlingerne. Den trettende November skulde tredje Behandling finde Sted. Knud Sparre, hvis mange Bekjendtskaber havde skaffet ham et Par Billetter til Rigsraadets Tribune, fik ham med sig derhen. Christian interesserede sig ikke meget for parlamentariske Forhandlinger og havde under sit Ophold i Kjøbenhavn aldrig besøgt de lovgivende Forsamlinger. Det var imidlertid paa en heldig Dag, han gjorde sit første Besøg.

Forhandlingerne fulgtes med levende Interesse fra Tilhørerpladserne, hvor man kun saae Hoved ved Hoved. Det

var bekendt, at Sejren i Rigsraadet var noget tvivlsom, og nogle af de slesvigske Medlemmer, hvis Stemmer kunde gjøre Udslaget, sagdes at gjøre deres Ja afhængig af en Erklæring fra Regeringen, som skulde afgives i Mødet. Skjøndt Anskuelseerne i selve Salen saaledes vare deelte, herskede der i Byen kun een Mening om Ønskeligheden af den nye Forfatning, hvis Vedtagelse imødesaaes med Længsel, og alle Tilhørerne vare livfulde Repræsentanter for denne Stemning. Trods Præsidentens gjentagne Irettesættelser, ja Trusler om at lade Tilhørerpladsen rydde, var det dem umuligt at tilbageholde de livlige Meningsyttringer, som de paa denne Dag holdte interessante Foredrag gave Anledning til. Mændene af den gamle Skole, de sidste Heelstatsmænd, hvis Røster man næsten havde glemt, gjorde Regnskab op med Fortiden og angreb i stærke Udtryk Regeringens Fremgangsmaade. Ministeriets veltalende Medlemmer optog beædrueligt Kampen og indskrænkede sig ikke til at forsvare det nye Forfatningsudkast; men den Sal, som havde været Vidne til saamange mindeværdige Kampe, blev paa denne Dag Skuepladsen for det sidste Hovedslag mellem de to afgjørende Retninger i Danmarks Politik, Heelstatsmændenes katalauniske Marker.

De to Venner fulgte Debatten med samme dybe Interesse som de fleste andre Tilhørere, og Christian udmærkede sig paa en iørefaldende Maade ved stærk Hyssen og stærke Bravuraab, alt eftersom Lejligheden gaves; ja, da Konseilspræsidenten havde sluttet sit store Foredrag, gjorde han et Forsøg paa at faae et Leve igang for denne, der bragte Buddet til at true ham med at blive viist Døren. Da Forhandlingerne imidlertid, efter at have varet fra Klokken eet i halvfemte Time, afbrødes, og et nyt Møde ansattes til samme Aften, fandt han, at han havde virket tilstrækkeligt til Fædrelandets Tarv, og kun Knuds bestemte Forsikkring, at han, hvis Christian ikke vilde følge ham derhen om Aftenen, ogsaa vilde blive hjemme, bevægede ham til atter at gaae derhen. Forhandlingerne bestode dennegang hovedsagelig i, at de enkelte Medlemmer motiverede deres Stemmegivning. Enhver, der erklærede at ville stemme Ja, kunde være